

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 518/98 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1998, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 1
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 519/98 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1998, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 934/95 του Συμβουλίου, για τον καθορισμό δασμολογικών οροφών και κοινοτικής στατιστικής επιτήρησης στα πλαίσια ποσοτήτων αναφοράς για ορισμένα προϊόντα καταγωγής Κύπρου, Αιγύπτου, Ιορδανίας, Ισραήλ, Τυνησίας, Συρίας, Μάλτας, Μαρόκου και Υπεριορδανίας και Λωρίδας της Γάζας 3
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 520/98 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1998, για τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών 8
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 521/98 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1998, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1339/97 12
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 522/98 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1998, σχετικά με τις προσφορές που ανακοινώνονται για την εξαγωγή κριθής στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1337/97 13
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 523/98 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1998, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή σίκαλης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1338/97 14
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 524/98 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1998, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή δρώμης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1773/97 15
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 525/98 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1998, σχετικά με τις προσφορές που ανακοινώνονται για την εξαγωγή αραβοσίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 180/98 16

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 526/98 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1998, για καθορισμό της μέγιστης μείωσης των δασμών κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2506/97	17
--	----

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

98/182/ΕΚ:

* Απόφαση της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 1997, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia (Ιταλία) στις επιχειρήσεις οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων της περιφέρειας (¹)	18
---	----

(¹) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 518/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Μαρτίου 1998

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2375/96⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή

τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

ότι, σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Μαρτίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Μαρτίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24. 12. 1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 325 της 14. 12. 1996, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1998, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε Ecu/100 χιλιόγραμμα)

(σε Ecu/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας (1)	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας (1)	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	204	80,5		400	39,5
	624	175,5		600	82,3
	999	128,0		999	56,7
0707 00 05	068	93,1	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	37,0
	999	93,1		060	37,0
0709 10 00	220	159,0		388	123,8
	999	159,0		400	100,2
0709 90 70	052	136,4		404	103,1
	204	131,1		508	108,3
	624	177,6		512	82,3
	999	148,4		524	102,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	57,4		528	95,7
	204	36,9		728	81,0
	212	40,4		999	92,7
	600	40,3		388	74,2
	624	52,9		400	102,9
	999	45,6		512	80,0
	052	67,1		528	73,9
0805 30 10	052	67,1	0808 20 50	528	73,9
	204	38,0		999	82,8

(1) Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2317/97 της Επιτροπής (ΕΕ L 321 της 22. 11. 1997, σ. 19). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 519/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Μαρτίου 1998

που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 934/95 του Συμβουλίου, για τον καθορισμό δασμολογικών οροφών και κοινοτικής στατιστικής επιτήρησης στα πλαίσια ποσοτήτων αναφοράς για ορισμένα προϊόντα καταγωγής Κύπρου, Αιγύπτου, Ιορδανίας, Ισραήλ, Τυνησίας, Συρίας, Μάλτας, Μαρόκου και Υπεριορδανίας και Λωρίδας της Γάζας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 934/95 του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, για τον καθορισμό δασμολογικών οροφών και κοινοτικής στατιστικής επιτήρησης στα πλαίσια ποσοτήτων αναφοράς για ορισμένα προϊόντα καταγωγής Κύπρου, Αιγύπτου, Ιορδανίας, Ισραήλ, Τυνησίας, Συρίας, Μάλτας, Μαρόκου και Υπεριορδανίας και Λωρίδας της Γάζας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 553/97 του Συμβουλίου, της 24ης Μαρτίου 1997⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 3 και 4,

Εκτιμώντας:

ότι η ευρωμεσογειακή συμφωνία για την καθιέρωση σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Τυνησίας, αφετέρου⁽³⁾, τίθεται σε ισχύ την 1η Μαρτίου 1998· ότι η εν λόγω συμφωνία προβλέπει ότι ορισμένα προϊόντα καταγωγής Τυνησίας είναι δυνατό να αποτελούν, κατά την εισαγωγή τους στην Κοινότητα, αντικείμενο δασμολογικών παραχωρήσεων στο πλαίσιο ποσοτήτων αναφοράς και υποβάλλονται σε κοινοτική στατιστική επιτήρηση· ότι, για τα συγκεκριμένα προϊόντα, η συμφωνία ορίζει ότι οι ποσότητες αναφοράς αυξάνονται κάθε έτος σε τέσσερα στάδια κάθε ένα από τα οποία αντιστοιχεί στο 3 % αυτών, από την 1η Ιανουαρίου 1997 έως την 1η Ιανουαρίου 2000· ότι, λόγω της θέσης σε ισχύ της συμφωνίας την 1η Μαρτίου 1998, οι αυξήσεις που προέβλεπε η συμφωνία για το 1997 δεν μπόρεσαν να πραγματοποιηθούν· ότι, συνεπώς, οι ποσότητες αναφοράς για το 1998 καθορίστηκαν με βάση δύο αυξήσεις· ότι η νέα συμφωνία προβλέπει για τις πρώιμες πατάτες δασμολογική παραχώρηση από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Μαρτίου, στο πλαίσιο κοινοτικής δασμολογικής ποσό-

σωσης, αλλά ότι, λόγω της θέσης σε ισχύ της συμφωνίας την 1η Μαρτίου 1998, είναι σκόπιμο να διατηρηθεί όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα για τον Ιανουάριο και το Φεβρουάριο 1998 η ισχύουσα σήμερα παραχώρηση στο πλαίσιο ποσότητας αναφοράς·

ότι, για να εφαρμοστούν οι νέες παραχωρήσεις που προβλέπονται στην προαναφερθείσα συμφωνία, είναι σκόπιμο να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 934/95· ότι για την τροποποίηση αυτή και όσον αφορά όλα τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 934/95, πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη οι αναγκαίες τεχνικές αναπροσαρμογές τις οποίες συνεπάγονται οι τροποποιήσεις της συνδυασμένης ονοματολογίας και των διακρίσεων του Taric·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής τελωνειακού κώδικα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 934/95 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει μία ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1998, με εξαίρεση τις ποσότητες αναφοράς με αύξοντες αριθμούς 18.0110, 18.0125 και 18.0145, που εφαρμόζονται από την 1η Μαρτίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Μαρτίου 1998.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 96 της 28. 4. 1995, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ L 85 της 27. 3. 1997, σ. 10.

⁽³⁾ Δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Με την επιφύλαξη των κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, το κείμενο περιγραφής των εμπορευμάτων θεωρείται ότι έχει μόνον ενδεικτική αξία, δεδομένου ότι το προτιμησιακό καθεστώς καθορίζεται, στο πλαίσιο του παρόντος παραρτήματος, από το πεδίο εφαρμογής των κωδικών ΣΟ, όπως αυτοί ορίζονται κατά την χρονική στιγμή της θέσπισης του παρόντος κανονισμού. Όταν των κωδικών ΣΟ προηγείται ένα "ex", το προτιμησιακό καθεστώς καθορίζεται από το περιεχόμενο των κωδικών ΣΟ και από αυτό της αντίστοιχης περιγραφής, σε συνδυασμό

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση Taric	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Ετήσια περίοδος	Καταγωγή	Ποσότητα αναφοράς ανά καθορισθείσα περίοδο (σε τόνους)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
18.0010	ex 0701 90 51		Πατάτες πρώιμες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη	από 1.1 έως 28.2.1998	Τυνησία	1 941
18.0015	0701 90 51 ex 0701 90 59		Πατάτες πρώιμες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη	από 1.1 έως 15.5 από 16.5 έως 31.5	Μάλτα	3 360
18.0030	ex 0703 20 00		Σκόρδα, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	από 1.2 έως 31.5	Αίγυπτος	1 920
18.0040	ex 0707 00 05	01 έως 06	Αγγούρια των οποίων το μήκος δεν υπερβαίνει τα 15 cm, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	από 1.1 έως το τέλος Φεβρουαρίου από 1.1 έως το τέλος Φεβρουαρίου από 1.1 έως το τέλος Φεβρουαρίου	Αίγυπτος Ιορδανία Μάλτα	120 120 60
18.0050	ex 0709 10 00	50 70 72 74 76 78 80	Αγκινάρες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη	από 1.10 έως 31.12	Αίγυπτος Κύπρος	120 120
18.0060	ex 0709 30 00		Μελιτζάνες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη	από 1.12 έως 30.4	Ισραήλ	1 440
18.0070	0709 60 10		Γλυκοπιπεριές, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη	από 1.1 έως 31.12	Μαρόκο	1 200
18.0080	0712 20 00		Κρεμμύδια ξερά	από 1.1 έως 31.12	Συρία	840
18.0090	ex 0712 90 90	20	Σκόρδα ξερά	από 1.1 έως 31.12	Αίγυπτος	1 200
18.0100	0713 10 10		Μπιζέλια (Pisum sativum), που προορίζονται για σπορά	από 1.1 έως 31.12	Μαρόκο	500
18.0110	0802 11 90 0802 12 90		Αμύγδαλα, άλλα από τα πικραμύγδαλα, με ή χωρίς κέλυφος	από 1.3 έως 31.12.1998 από 1.1 έως 31.12.1999 από 1.1 έως 31.12 των επομένων ετών	Τυνησία	1 060 1 090 1 120

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση Taric	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Ετήσια περίοδος	Καταγωγή	Ποσότητα αναφοράς ανά καθορισθείσα περίοδο (σε τόνους)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
18.0120	0804 40		Αχλάδια της ποικιλίας Avocats	από 1.1 έως 31.12	Ισραήλ	37 200
18.0125	ex 0805 10 82	90	Πορτοκάλια, άλλα από νωπά	από 1.3 έως 31.12.1998	Τυνησία	1 590
	ex 0805 10 84	90		από 1.1 έως 31.12.1999		1 635
	ex 0805 10 86	90		από 1.1 έως 31.12 των επομένων ετών		1 680
18.0130	ex 0806 10 10	30	Σταφύλια επιτραπέζια, φρέσκα	από 15.5 έως 11.7	Ισραήλ	2 280
18.0140	ex 0807 19 00	10 91	Πελόνια βάρους 600 gr ή λιγότερο, νωπά	από 1.1 έως 31.3 από 1.1 έως 31.3	Αίγυπτος Ιορδανία	120 120
18.0145	0809 10 00		Βερούκοκα, νωπά	από 1.3 έως 31.12.1998 από 1.1 έως 31.12.1999 από 1.1 έως 31.12 των επομένων ετών	Τυνησία	2 120 2 180 2 240
18.0150	ex 0810 50 10		Ακτινίδια, νωπά	από 1.1 έως 30.4 από 1.1 έως 30.4 από 1.1 έως 30.4	Ισραήλ Αίγυπτος Μαρόκο	240 240 240
18.0160	ex 0812 90 95	11 20	Άλλα εσπεριδοειδή, λεπτοαλεσμένα, προσωρινά διατηρημένα	από 1.1 έως 31.12	Ισραήλ	1 320
18.0190	2008 30 51 2008 30 71		Φέτες φραπών και γκρέιλ φρουτ	από 1.1 έως 31.12	Ισραήλ	16 440
18.0200	2008 50 61 2008 50 69		Βερούκοκα	από 1.1 έως 31.12	Μαρόκο	7 560
18.0215	ex 2008 30 79	10	Φράπες και γκρέιλ φρουτ, όχι σε φέτες	από 1.1 έως 31.12	Ισραήλ	2 400
18.0220	ex 2008 30 91	11 12 13 19 91 92	Φέτες φραπών και γκρέιλ φρουτ. Φράπες και γκρέιλ φρουτ, όχι σε φέτες. Σαρκώδη μέρη εσπεριδοειδών. Εσπεριδοειδή, λεπτοαλεσμένα	από 1.1 έως 31.12	Ισραήλ	3 480
18.0225	ex 2008 30 99	11	Φέτες φραπών και γκρέιλ φρουτ	από 1.1 έως 31.12	Ισραήλ	5 000
18.0230	ex 2008 50 99 ex 2008 70 99	10 10	Ήμιση θερυκόκων και ήμιση ροδακίνων (περιλαμβανομένων και των brugnons και nectarines)	από 1.1 έως 31.12	Μαρόκο	7 200
18.0240	2009 20 11 2009 20 19 2009 20 99		Χυμοί φραπών ή γκρέιλ φρουτ	από 1.1 έως 31.12	Ισραήλ	34 440

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση Taric	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Ετήσια περίοδος	Καταγωγή	Ποσότητα αναφοράς ανά καθορισθείσα περίοδο (σε τόνους)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
18.0245	2009 20 99		Χυμοί φραπών ή γκρέιπ φρουτ	από 1.1 έως 31.12	Μαρόκο	960
18.0310	ex 0702 00 00	01 έως 06 08 έως 13 60 έως 65 68 έως 73 80 έως 85 88 έως 93	Ντομάτες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη	από 1.12 έως 31.3	Υπεριορδανία και Λωρίδα της Γάζας	1 000
18.0320	ex 0709 30 00		Μελιτζάνες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη	από 15.1 έως 30.4	Υπεριορδανία και Λωρίδα της Γάζας	3 000
18.0330	0709 60 10		Γλυκοπιπεριές, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη	από 1.1 έως 30.4	Υπεριορδανία και Λωρίδα της Γάζας	1 000
18.0340	ex 0709 90 70	01, 03, 05, 07, 08, 09, 10, 12, 14, 16, 17, 19, 70, 72, 74, 76, 77, 79	Κολοκυθάκια, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	από 1.12 έως το τέλος Φεβρουαρίου	Υπεριορδανία και Λωρίδα της Γάζας	300
18.0350	0805 10 10 0805 10 30 0805 10 50 ex 0805 10 82 ex 0805 10 84 ex 0805 10 86	10 10 10	Πορτοκάλια νωπά	από 1.1 έως 31.12	Υπεριορδανία και Λωρίδα της Γάζας	25 000
18.0360	ex 0805 20 10 ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	10, 12, 14, 16, 18, 20, 30, 40, 42, 44, 46, 48, 50 10, 12, 14, 16, 18, 20, 30, 40, 42, 44, 46, 48, 50 10, 12, 14, 16, 18, 20, 30, 40, 42, 44, 46, 48, 50 10, 12, 14, 16, 18, 20, 30, 40, 42, 44, 46, 48, 50 10 έως 15, 17 έως 22, 24 έως 29, 31, 33, 35, 37 έως 42	Μανταρίνια (στα οποία περιλαμβάνονται τα tangerines και satsumas), κλεμεντίνες, wilkings και παρόμοια υβρίδια εσπεριδοειδών, νωπά	από 1.1 έως 31.12	Υπεριορδανία και Λωρίδα της Γάζας	500

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση Taric	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Ετήσια περίοδος	Καταγωγή	Ποσότητα αναφοράς ανά καθορισθείσα περίοδο (σε τόνους)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
18.0370	ex 0805 30 10	10 έως 19 25 έως 34 40 έως 45	Λεμόνια (Citrus limon, Citrus limonum), νωπά	από 1.1 έως 31.12	Υπεριορδανία και Λωρίδα της Γάζας	800
18.0380	ex 0807 19 00		Πεπόνια, νωπά	από 1.11 έως 31.5	Υπεριορδανία και Λωρίδα της Γάζας	10 000»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 520/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Μαρτίου 1998

για τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί κοινής οργανώσεως αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2520/97 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 35 παράγραφος 11,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2190/96 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 213/98⁽⁴⁾, θέσπισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών·

ότι, δυνάμει του άρθρου 35 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, του Συμβουλίου, προκειμένου να επιτραπούν στο μέτρο του δυνατού εξαγωγές σημαντικές από οικονομική άποψη, η διαφορά μεταξύ των τιμών στο διεθνές εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα μπορεί να καλυφθεί από επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι, δυνάμει του άρθρου 35 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, οι επιστροφές δύνανται να καθοριστούν λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση ή τις προοπτικές εξέλιξης, αφενός, των τιμών των οπωροκηπευτικών στην αγορά της Κοινότητας και των διαθέσιμων ποσοτήτων και, αφετέρου, των τιμών που εφαρμόζονται στο διεθνές εμπόριο· ότι πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη τα έξοδα που αναφέρονται στο στοιχείο β) της εν λόγω παραγράφου, καθώς και η οικονομική πλευρά των προβλεπόμενων εξαγωγών·

ότι, δυνάμει του άρθρου 35 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, οι επιστροφές πρέπει να καθοριστούν λαμβάνοντας υπόψη τα όρια που προκύπτουν από τις συμφωνίες που συνήφθησαν, σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, οι τιμές στην αγορά της Κοινότητας καθορίζονται με βάση τις τιμές που προβλέπονται περισσότερο ευνοϊκές για την εξαγωγή· ότι οι τιμές στο διεθνές εμπόριο πρέπει να καθορίζονται με βάση τις τιμές

που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου·

ότι η κατάσταση στο διεθνές εμπόριο ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών μπορούν να καταστήσουν απαραίτητη τη διαφοροποίηση της επιστροφής, για ένα συγκεκριμένο προϊόν, ανάλογα με τον προορισμό του εν λόγω προϊόντος·

ότι οι τομάτες, τα λεμόνια, τα πορτοκάλια και τα μήλα των κατηγοριών Extra, I και II των κοινών κανόνων ποιότητας, τα αμύγδαλα χωρίς κέλυφος, τα φουντούκια, καθώς και τα κοινά καρύδια με κέλυφος μπορούν προς το παρόν να αποτελέσουν αντικείμενο εξαγωγών σημαντικών από οικονομική άποψη·

ότι οι αντιπροσωπευτικές ισοτιμίες της αγοράς που καθορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95⁽⁶⁾, χρησιμοποιούνται για τη μετατροπή του ποσού που εκφράζεται σε νομίσματα τρίτων χωρών και βρίσκονται στη βάση του καθορισμού των γεωργικών ισοτιμιών των νομισμάτων των κρατών μελών· ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής και καθορισμού των μετατροπών αυτών θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1068/93 της Επιτροπής⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1482/96⁽⁸⁾·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω λεπτομερειών στη σημερινή κατάσταση της αγοράς ή στις προοπτικές εξέλιξής της, και ιδίως στις τιμές των οπωροκηπευτικών στην Κοινότητα και στο διεθνές εμπόριο, οδηγεί στον καθορισμό επιστροφών σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, πρέπει να καθίσταται δυνατή η αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση των διαθέσιμων πόρων, χωρίς να γίνονται διακρίσεις μεταξύ των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών· ότι, στην προοπτική αυτή, πρέπει να υπάρχει μέριμνα ώστε να μη διαταράσσονται τα ρεύματα των συναλλαγών που είχαν διαμορφωθεί προηγουμένως από το καθεστώς των επιστροφών· ότι, για τους λόγους αυτούς, καθώς και λόγω του εποχιακού χαρακτήρα των εξαγωγών οπωροκηπευτικών, πρέπει να καθορίζονται ποσοτώσεις ανά προϊόν·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής⁽⁹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 409/98⁽¹⁰⁾, καθόρισε την ονοματολογία των γεωργικών προϊόντων για τις επιστροφές κατά την εξαγωγή·⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21. 11. 1996, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 346 της 17. 12. 1997, σ. 41.⁽³⁾ ΕΕ L 292 της 15. 11. 1996, σ. 12.⁽⁴⁾ ΕΕ L 22 της 29. 1. 1998, σ. 8.⁽⁵⁾ ΕΕ L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ L 108 της 1. 5. 1993, σ. 106.⁽⁸⁾ ΕΕ L 188 της 27. 7. 1996, σ. 22.⁽⁹⁾ ΕΕ L 366 της 24. 12. 1987, σ. 1.⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 55 της 25. 2. 1998, σ. 1.

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1404/97⁽²⁾, θεσπίζει τους κοινούς τρόπους εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα·

ότι, λόγω της κατάστασης της αγοράς και προκειμένου να καταστεί δυνατή η αποτελεσματικότερη χρήση των διαθέσιμων πόρων, καθώς επίσης λαμβάνοντας υπόψη τη διάρθρωση των εξαγωγών της Κοινότητας, πρέπει να γίνει επιλογή της πιο κατάλληλης μεθόδου επιστροφών κατά την εξαγωγή για ορισμένα προϊόντα και ορισμένους προορισμούς και, κατά συνέπεια, να μην καθοριστούν ταυτόχρονα, για την εν λόγω περίοδο εξαγωγών, οι επιστροφές με βάση τα συστήματα Α1 και Α2 που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2190/96, περί λεπτομερειών εφαρμογής των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών·

ότι πρέπει να κατανεμηθούν οι προβλεπόμενες για τα διάφορα προϊόντα ποσότητες ανάλογα με τα διαφορετικά συστήματα χορήγησης της επιστροφής, λαμβάνοντας, ιδίως, υπόψη την αλλοιωσιμότητα του προϊόντος·

ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το οριστικό ύψος των επιστροφών του συστήματος Α2 που καθορίζονται κατά την περίοδο που προηγείται της υποβολής αιτήσεως για τη χορήγηση πιστοποιητικών·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών, καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.
2. Τα πιστοποιητικά που εκδίδονται στο πλαίσιο της επισιτιστικής βοήθειας, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 14α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 δεν καταλογίζονται στις επιλέξιμες ποσότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
3. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2190/96, η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών τύπου Α1 και Α2 είναι δύο μήνες.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 11 Μαρτίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Μαρτίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 194 της 23. 7. 1997, σ. 5.

(¹) Οι κωδικοί προορισμού καθορίζονται ως εξής:

- X: Νορβηγία, Ισλανδία, Γροιλανδία, Νήσοι Φερόε, Πολωνία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Αλβανία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Κροατία, Σλοβενία, πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) και Μάλτα.
- Y: Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Λευκορωσία, Γεωργία, Καζακστάν, Κιργιζία, Μολδαβία, Ρωσία, Τατζικιστάν, Τουρκμενιστάν, Ουζμπεκιστάν, Ουκρανία, προορισμοί που προβλέπονται στο άρθρο 34 του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 της Επιτροπής.
- Z: Χώρες και εδάφη της Αφρικής, εκτός από τη Νότια Αφρική, χώρες της Αραβικής Χερσονήσου [Σαουδική Αραβία, Μπαχρέιν, Κατάρ, Ομάν, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (Abu Zabi, Dibay, Chardja, Adjman, Umm al-Q'i'wayn, Ras al-Khayma και Fudjajra), Κουβέιτ και Υεμένη], Συρία, Ιράν, Ιορδανία, Βολιβία, Βραζιλία, Βενεζουέλα, Περού, Παναμάς, Ισημερινός και Κολομβία.
- C: Ελβετία, Τσεχία, Σλοβακία.
- D: ΕΔΠ Χονγκ Κονγκ, Σιγκαπούρη, Μαλαισία, Ινδονησία, Ταϊλάνδη, Ταϊβάν, Παπούασία-Νέα Γουινέα, Λάος, Καμπότζη, Βιετνάμ, Ουρουγουάη, Παραγουάη, Αργεντινή, Μεξικό, Κόστα Ρίκα.
- E: Όλοι οι προορισμοί εκτός της Ελβετίας.
- F: Όλοι οι προορισμοί.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 521/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Μαρτίου 1998

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1339/97

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2052/97⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 7,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1339/97 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 507/98⁽⁶⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου προς όλες τις τρίτες χώρες·

ότι το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρο-

νται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνον ή σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή καθώς και σ' εκείνον ή σ' εκείνους των υποβαλλόντων των οποίων η προσφορά αφορά φόρο κατά την εξαγωγή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1339/97 από τις 27 Φεβρουαρίου έως τις 5 Μαρτίου 1998, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου καθορίζεται σε 18,93 Ecu ανά τόνο.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Μαρτίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Μαρτίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 287 της 21. 10. 1997, σ. 14.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 184 της 12. 7. 1997, σ. 7.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 63 της 4. 3. 1998, σ. 20.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 522/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Μαρτίου 1998

σχετικά με τις προσφορές που ανακοινώνονται για την εξαγωγή κριθής στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1337/97

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992 περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2052/97⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 7,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1337/97 της Επιτροπής⁽⁵⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή κριθής προς όλες τις τρίτες χώρες·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει σύμφωνα με τη διαδικασία

που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να μη δοθεί συνέχεια στο διαγωνισμό·

ότι λαμβανομένων υπόψη, ιδίως των κριτηρίων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, δεν ενδείκνυται ο καθορισμός μέγιστης επιστροφής ή ενός ελάχιστου φόρου·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Δεν δίδεται συνέχεια στις προσφορές που ανακοινώνονται από τις 27 Φεβρουαρίου έως τις 5 Μαρτίου 1998, στο πλαίσιο του διαγωνισμού της επιστροφής ή του φόρου κατά την εξαγωγή κριθής που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1337/97.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Μαρτίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Μαρτίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 287 της 21. 10. 1997, σ. 14.⁽⁵⁾ ΕΕ L 184 της 12. 7. 1997, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 523/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Μαρτίου 1998

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή σίκαλης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1338/97

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2052/97⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 7,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1338/97 της Επιτροπής⁽⁵⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή σίκαλης προς όλες τις τρίτες χώρες·

ότι το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρο-

νται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνον ή σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή καθώς και σε εκείνον ή σε εκείνους των υποβαλλόντων των οποίων η προσφορά αφορά φόρο κατά την εξαγωγή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1338/97 από τις 27 Φεβρουαρίου έως τις 5 Μαρτίου 1998, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή σίκαλης καθορίζεται σε 39,95 Ecu ανά τόνο.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Μαρτίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Μαρτίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 287 της 21. 10. 1997, σ. 14.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 184 της 12. 7. 1997, σ. 4.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 524/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Μαρτίου 1998

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή θρώμης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1773/97

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2052/97⁽⁴⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1773/97 της Επιτροπής, της 12ης Σεπτεμβρίου 1997, περί ειδικού μέτρου παρέμβασης για τα σιτηρά στη Φινλανδία και τη Σουηδία⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 366/98⁽⁶⁾, και ιδίως το άρθρο 8,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1773/97, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής κατά την εξαγωγή θρώμης που παράγεται στη Φινλανδία και στη Σουηδία και προορίζεται για εξαγωγή από τη Φινλανδία και τη Σουηδία προς όλες τις τρίτες χώρες:

ότι το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1773/97, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο

άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνον ή σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1773/97 από τις 27 Φεβρουαρίου έως τις 5 Μαρτίου 1998, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή θρώμης καθορίζεται σε 33,95 Ecu ανά τόνο.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Μαρτίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Μαρτίου 1998.

Για την Επιτροπή
 Franz FISCHLER
 Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 287 της 21. 10. 1997, σ. 14.⁽⁵⁾ ΕΕ L 250 της 13. 9. 1997, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ L 46 της 17. 2. 1998, σ. 3.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 525/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Μαρτίου 1998

σχετικά με τις προσφορές που ανακοινώνονται για την εξαγωγή αραβοσίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 180/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2052/97⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 7,

Εκτιμώντας:

ότι με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 180/98 της Επιτροπής⁽⁵⁾ έχει ανοιχθεί διαγωνισμός της επιστροφής κατά την εξαγωγή αραβοσίτου που εξάγεται από την Ελλάδα προς όλες τις τρίτες χώρες·

ότι σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1501/95, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να μη δοθεί συνέχεια στον διαγωνισμό·

ότι λαμβανομένων υπόψη, ιδίως των κριτηρίων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, δεν ενδείκνυται ο καθορισμός μεγίστης επιστροφής·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Δεν δίδεται συνέχεια στις προσφορές που ανακοινώνονται από τις 27 Φεβρουαρίου έως τις 5 Μαρτίου 1998 στο πλαίσιο του διαγωνισμού της επιστροφής κατά την εξαγωγή αραβοσίτου που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 180/98.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Μαρτίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Μαρτίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 287 της 21. 10. 1997, σ. 14.⁽⁵⁾ ΕΕ L 19 της 24. 1. 1998, σ. 47.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 526/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Μαρτίου 1998

για καθορισμό της μέγιστης μείωσης των δασμών κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2506/97

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι έχει προκηρυχθεί διαγωνισμός για τη μέγιστη μείωση του δασμού κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στην Πορτογαλία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2506/97 της Επιτροπής⁽³⁾.

ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95 της Επιτροπής⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1963/95⁽⁵⁾, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει τον καθορισμό μιας μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή· ότι για τον καθορισμό αυτό πρέπει κυρίως να ληφθούν υπόψη τα κριτήρια που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95· ότι ο διαγωνισμός θα κατακυρωθεί στους ενδιαφερομένους που συμμετέχουν, των οποίων οι προσφορές ανταποκρίνονται στο επί-

πεδο της μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή ή είναι μικρότερες αυτού του επιπέδου·

ότι η εφαρμογή των κριτηρίων που προβλέπονται ανωτέρω στη σημερινή κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού, οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2506/97 από τις 27 Φεβρουαρίου έως τις 5 Μαρτίου 1998, η μέγιστη μείωση του δασμού κατά την εισαγωγή αραβοσίτου καθορίζεται σε 51,47 Ecu ανά τόνο για μέγιστη συνολική ποσότητα 29 000 τόνων.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Μαρτίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Μαρτίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 345 της 16. 12. 1997, σ. 28.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 177 της 28. 7. 1995, σ. 4.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 189 της 10. 8. 1995, σ. 22.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Ιουλίου 1997

σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia (Ιταλία) στις επιχειρήσεις οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων της περιφέρειας

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(98/182/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

αφού έταξε στους ενδιαφερόμενους προσθεσμία για να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους ⁽¹⁾, σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

Η Επιτροπή έλαβε γνώση της ύπαρξης του νόμου αριθ. 4 της 7ης Ιανουαρίου 1985 της ιταλικής περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia (που εφεξής ονομάζεται «νόμος 4/85») στο πλαίσιο ενός άλλου φακέλου χορήγησης ενισχύσεων. Το καθεστώς αυτό ενισχύσεων που προβλέπεται από αυτό το νόμο που ουδέποτε κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή βάσει των διατάξεων του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ αντιμετωπίστηκε ως μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση.

Η Επιτροπή διαδίδασε στις ιταλικές αρχές, στις 29 Σεπτεμβρίου 1995, αίτηση χορήγησης συμπληρωματικών πληροφοριών. Με τέλεξ τους της 27ης Οκτωβρίου 1995 οι ιταλικές αρχές ζήτησαν να παραταθεί η προθεσμία απάντησής τους στα καταγγελλόμενα στην εν λόγω επιστολή, αίτημα που έγινε αποδεκτό από την Επιτροπή στις 9 Νοεμβρίου 1995. Η απάντηση των ιταλικών αρχών περιήλθε εκπρόθεσμα με δύο επιστολές της 10ης Ιανουαρίου 1996 που πρωτοκολλήθηκαν στη Γενική Διεύθυνση Μεταφορών στις 11 Ιανουαρίου 1996. Οι προαναφερόμενες επιστολές αφορούσαν παρ' όλα αυτά επίσης και το φάκελο χορήγησης ενισχύσεων υπ'

αριθ. N 184/B/93 και περιλάμβαναν μόνο ελλιπή στοιχεία αναφορικά με το καθεστώς ενισχύσεων που είχε καθιερωθεί από το νόμο αριθ. 4/85.

Σε απάντηση της επιστολής της 30ής Μαΐου 1996 που διαδίδασαν οι ιταλικές αρχές, η Επιτροπή τους υπενθύμισε με επιστολή της της 19ης Ιουνίου 1996 ότι έλειπαν ακόμη οι πληροφορίες που είχαν ζητηθεί με την επιστολή της 29ης Σεπτεμβρίου 1995 ιδίως μάλιστα το κείμενο του νόμου υπ' αριθ. 4/85. Στις 18 Ιουλίου 1996 πραγματοποιήθηκε σχετική συνάντηση στις Βρυξέλλες μεταξύ της Επιτροπής και των ιταλικών αρχών κατά τη διάρκεια της οποίας κοινοποιήθηκε τελικά το κείμενο του νόμου υπ' αριθ. 4/85. Η Επιτροπή έλαβε στις 18 Νοεμβρίου 1996 συμπληρωματικές πληροφορίες αναφορικά με έναν άλλο φάκελο ενισχύσεων, οι οποίες αφορούσαν και την εξεταζόμενη στην προκειμένη περίπτωση ενίσχυση.

Στις 13 Φεβρουαρίου 1997 πραγματοποιήθηκε σχετική συνάντηση μεταξύ των ιταλικών αρχών και της Επιτροπής, κατά τη διάρκεια της οποίας οι πρώτες αναφέρθηκαν εκ νέου στα ιδιαίτερα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουν οι επιχειρήσεις οδικών μεταφορών του Friuli-Venezia Giulia, και υπέβαλαν ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης των οδικών μεταφορών στην περιφέρεια, οι κατευθυντήριες γραμμές του οποίου περιλαμβάνονταν στην έκθεση που είχε διαβιθασθεί το Νοέμβριο του 1996.

Η Επιτροπή ενημέρωσε με την επιστολή της της 14ης Φεβρουαρίου 1997 την ιταλική κυβέρνηση σχετικά με την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία αναφορικά με το καθεστώς χορήγησης ενισχύσεων υπέρ των επιχειρήσεων οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων για λογαριασμό τρίτων στην περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia. Η Επιτροπή κάλεσε

⁽¹⁾ ΕΕ C 98 της 26. 3. 1997, σ. 16.

τις ιταλικές αρχές να διατυπώσουν τις απόψεις τους αναφορικά με την απόφαση κίνησης της εν λόγω διαδικασίας και ενημέρωσε σχετικά τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους με δημοσίευση της επιστολής αυτής στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽¹⁾.

Οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολή της 27ης Μαρτίου 1997 η οποία πρωτοκολλήθηκε από την Επιτροπή στις 3 Απριλίου 1997. Αντίθετα, κανένας ενδιαφερόμενος τρίτος δεν υπέβαλε σχετικές παρατηρήσεις.

II

Ο νόμος υπ' αριθ. 4/85 αντικαθιστά το καθεστώς που τέθηκε σε ισχύ από το 1981 με τον περιφερειακό νόμο υπ' αριθ. 28/81. Τα περισσότερα στοιχεία πάντως που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή αντιστοιχούν στις διατάξεις του νόμου του 1985. Στα δύο αυτά καθεστάτα ενισχύσεων, αντικειμενικός στόχος των οποίων είναι να προωθηθεί η ανάπτυξη του κλάδου της οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων για λογαριασμό τρίτων στην περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia προβλέπεται η λήψη των ακόλουθων τριών μέτρων:

Στο άρθρο 4 προβλέπεται μείωση των επιτοκίων μέχρι 60 % (και 70 % στις περιπτώσεις επιχειρήσεων που έχουν τη μορφή του συνεταιρισμού) για τις πράξεις ανάληψης δανείων επί χρονικό διάστημα κατώτερο των δέκα ετών, με σκοπό τη δημιουργία της απαραίτητης υποδομής της επιχείρησης, στην οποία πειλαμβάνονται οι απαιτούμενοι χώροι για την άσκηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης που θα χρησιμοποιηθούν για την εναπόθεση, την εναποθήκευση και τη διακίνηση των εμπορευμάτων αλλά που περιλαμβάνουν επίσης και τον πάγιο και κινητό εξοπλισμό των αντίστοιχων επιχειρήσεων,

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διεπίδασαν οι ιταλικές αρχές στις 18 Νοεμβρίου 1996 ο προϋπολογισμός που προβλεπόταν να διατεθεί για το χρονικό διάστημα 1985-1995 ανερχόταν σε ποσό 13 000 εκατομμύρια λιρέτες (6,7 εκατομμύρια Ecu) και έγιναν αποδεκτές 155 αιτήσεις, με αποτέλεσμα η μέση ένταση των πραγματικά χορηγούμενων επιδοτήσεων να κυμαίνεται από ποσοστό 13 % έως και 26 % του συνολικού κόστους των δανείων και των επιτοκίων. Ο προϋπολογισμός που είχε προβλεφθεί στο πλαίσιο του προηγούμενου καθεστώτος για το χρονικό διάστημα 1981-1985 ανερχόταν σε ποσό 930 εκατομμύρια λιρέτες (0,4 εκατομμύρια Ecu) και εγκρίθηκαν 14 αιτήσεις.

Στο άρθρο 5 προβλέπεται η χρηματοδότηση του κόστους των πράξεων χρηματοδοτικής εκμίσθωσης για την αγορά νέων οχημάτων ή τεχνολογίας της πληροφορικής, για χρονική περίοδο 3 έως 5 ετών, κατ' ανώτατο όριο μέχρι ποσοστό 25 % της τιμής αγοράς των αγαθών (και ποσοστό 30 % σε περίπτωση που πρόκειται για συνεταιρισμούς ή κοινοπραξίες). Με τον περιφερειακό νόμο υπ' αριθ. 3/88 ορίστηκε το ανώτατο ποσοστό σε 20 % και ακολούθως με τον περιφερειακό νόμο υπ' αριθ. 2/89 σε 15 % για όλους τους ευεργετούμενους αποδέκτες.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές το Νοέμβριο του 1996 ο προϋπολογισμός που είχε προβλεφθεί για το εν λόγω μέτρο ανερχόταν σε ποσό 23 300 εκατομμύρια λιρέτες (11,8 εκατομμύρια Ecu) για το χρονικό διάστημα 1985-1995, κατά τη διάρκεια του οποίου εγκρίθηκαν συνολικά 1 691 αιτήσεις, με αποτέλεσμα ο μέσος όρος του ποσοστού χρηματοδότησης να κυμαίνεται

σε 19 %. Κατά το 1993 εγκρίθηκαν 83 αιτήσεις και το ποσοστό χρηματοδότησης μειώθηκε σε 10 %. Στο πλαίσιο της εφαρμογής του προηγούμενου καθεστώτος χορηγήθηκε ποσό 5 790 εκατομμύρια λιρέτες (2,9 εκατομμύρια Ecu) για σύνολο 305 αιτήσεων.

Στο άρθρο 6 του νόμου υπ' αριθ. 4/1985 προβλέπεται ότι το ανώτατο όριο χρηματοδότησης ανέρχεται σε 50 % του κόστους διαχείρισης και ανανέωσης του πάγιου και κινητού εξοπλισμού των επιχειρήσεων που έχουν τη μορφή του συνεταιρισμού ή της κοινοπραξίας. Οι επενδύσεις που αποτελούν αντικείμενο χορήγησης των ενισχύσεων πρέπει να προορίζονται για την ενίσχυση της κατασκευής ή της απόκτησης των απαραίτητων εγκαταστάσεων και του εξοπλισμού για την επίτευξη των αντικειμενικών στόχων του συνεταιρισμού ή της κοινοπραξίας ή και να συμβάλλουν ευλόγως στην εξυπηρέτηση των σκοπών διαχείρισης και ανάπτυξης κοινών υπηρεσιών για τη διαφύλαξη, συντήρηση και επισκευή των αυτοκινήτων οχημάτων αλλά και των συναφών εγκαταστάσεων και εξοπλισμού. Με βάση τις συνοπτικές πληροφορίες που δόθηκαν από τις ιταλικές αρχές οι χρηματοδοτήσεις χορηγήθηκαν για την πραγματοποίηση επενδύσεων στα κεντρικά γραφεία, στους χώρους στάθμευσης για το τροχαίο υλικό, σε εξοπλισμούς γραφείου, στα αμαξώματα και στις αποθήκες για την εναπόθεση των εμπορευμάτων.

Συνεπεία της κίνησης της διαδικασίας οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν ότι στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 6 του νόμου υπ' αριθ. 4/85 χορηγήθηκαν επενδυτικές ενισχύσεις για στοιχεία της αλυσίδας των συνδυασμένων μεταφορών. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, ποσοστό από 10 % έως και 15 % του συνολικού ποσού των επιδοτήσεων που καταβλήθηκαν σύμφωνα με όσα ορίζονται στο εν λόγω καθεστώς προορίστηκε για την αγορά κινητών αμαξωμάτων και των αντίστοιχων εγκαταστάσεων σύζευξης σε οχήματα και ημιρυμουλκούμενα προς χρήση σε αλληλοσυνδυαζόμενα μεταφορικά μέσα.

Με βάση τα στοιχεία της προαναφερθείσας έκθεσης, το ποσό των δεσμευμένων στον προϋπολογισμό πιστώσεων ανερχόταν σε 1 074 εκατομμύρια λιρέτες (0,5 εκατομμύρια Ecu) για το χρονικό διάστημα 1985-1995 και είχαν εγκριθεί 14 αιτήσεις, με αποτέλεσμα το μέσο ύψος χρηματοδότησης να κυμαίνεται σε 32 %. Σε ό,τι αφορά το καθεστώς που καθιερώθηκε από το νόμο υπ' αριθ. 28/81, προβλεπόταν να διατεθεί προϋπολογισμός 480 εκατομμύρια λιρέτες (0,2 εκατομμύρια Ecu) για συνολικά 23 αιτήσεις.

Όπως τόνισαν επανειλημμένα οι ιταλικές αρχές, έστω και εάν υπήρχαν πράγματι προϋπολογισμοί μέχρι το έτος 2004 σε ό,τι αφορά τη χρηματοδότηση των επιτοκίων και μέχρι το έτος 1999 σε ό,τι αφορά τις πράξεις χρηματοδοτικής μίσθωσης, η χορήγηση των επιδοτήσεων είχε ανασταλεί το 1995, συνεπεία των παρατηρήσεων που είχε διατυπώσει η Επιτροπή αναφορικά με το καθεστώς των ενισχύσεων που εγκαθιδρύθηκε με τον εν λόγω νόμο.

Οι ευεργετούμενοι αποδέκτες των ενισχύσεων είναι εκείνες οι επιχειρήσεις, συνεταιρισμοί, κοινοπραξίες και συνεργαζόμενες επιχειρήσεις με τη μορφή του συνεταιρισμού ή της κοινοπραξίας που εκτελούν δραστηριότητες μεταφοράς εμπορευμάτων για λογαριασμό τρίτων, και που είναι καταχωρημένες στα μητρώα των μετρωθέντων των επαρχιών Friuli-Venezia Giulia («albo provinciale») και στα μητρώα του εμπορικού, βιομηχανικού, βιοτεχνικού και γεωφ-

(1) ΕΕ C 98 της 26. 3. 1997, σ. 16.

γικού επιμελητηρίου της αντίστοιχης περιφέρειας. Σε ό,τι αφορά το μέτρο που προβλέπεται στο άρθρο 6, ευεργετούμενοι αποδέκτες είναι οι επιχειρήσεις μεταφοράς που έχουν τη μορφή του συνεταιρισμού ή της κοινοπραξίας και που έχουν την κύρια έδρα τους στην περιφέρεια αυτή, καθώς και οι συνεργαζόμενες επιχειρήσεις οι οποίες έχουν ενδεχομένως την κύρια εταιρική τους έδρα εκτός του εδάφους της εν λόγω περιφέρειας χωρίς ωστόσο να υπερβαίνεται το όριο του 20 % των συμβεβλημένων συνεταιριών.

Από το 1981 εγκρίθηκαν 2 202 αιτήσεις, η πλειοψηφία των οποίων (σε ποσοστό ανώτερο του 80 %, σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές) είχε υποβληθεί από επιχειρήσεις μικρού μεγέθους οι οποίες εκτελούν μεταφορές με ένα μόνο όχημα και οι οποίες πραγματοποιούν μόνο τοπικές ή περιφερειακές μεταφορές.

III

Οι εσωτερικές οδικές μεταφορές εμπορευμάτων (cabotage) παρέμειναν κλειστές στον κοινοτικό ανταγωνισμό μέχρι την 1η Ιουλίου 1990, ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4059/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές οδικές εμπορευματικές μεταφορές σε ένα κράτος μέλος μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σε αυτό⁽¹⁾ βάσει του οποίου θεσπίστηκαν οι ποσοστώσεις ενδομεταφορών (cabotage), στο πλαίσιο των οποίων η Ιταλία διαθέτει 1 767 άδειες.

Ο εν λόγω κανονισμός αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3118/93 του Συμβουλίου⁽²⁾, ο οποίος ισχύει σήμερα, στον οποίο καθορίζεται ότι η πλήρης απελευθέρωση των προαναφερόμενων ενδομεταφορών θα επέλθει την 1η Ιουλίου 1998 και στον οποίο προβλέπεται μεταβατική περίοδος με ετήσια αύξηση κατά ποσοστό 30 % του αρχικού αριθμού 30 000 κοινοτικών αδειών από την 1η Ιανουαρίου 1994 και μετά.

Μεταξύ 1990 και 1993 εξάλλου ποσοστό 14 % των ενδοκοινοτικών μεταφορών, σε χιλιομετρικούς τόνους, πραγματοποιήθηκε στην Ιταλία, στοιχείο από το οποίο συνάγεται ότι η εν λόγω χώρα αποτελεί τη δεύτερη ελκυστικότερη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους κοινοτικούς μεταφορείς.

Όσον αφορά τις διεθνείς οδικές μεταφορές εμπορευμάτων, η πρόσβαση στην εν λόγω αγορά άνοιξε στον κοινοτικό ανταγωνισμό από το 1969 και μετά, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1018/68 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1968, όσον αφορά τη σύσταση κοινοτικής ποσόστωσης για τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές μεταξύ των κρατών μελών⁽³⁾, έστω και εάν εξακολουθούν να ισχύουν οι διμερείς συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών· ότι η πρόσβαση στις διεθνείς μεταφορές υπόκειται στους όρους των κοινοτικών ποσοστώσεων μέχρι την έγκριση από το Συμβούλιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 881/92 του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 1992, σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά των οδικών εμπορευματικών μεταφορών μέσα στην Κοινότητα, οι οποίες έχουν ως σημείο αναχώρησης ή προορισμού το έδαφος κράτους μέλους ή διέρχονται από το έδαφος ενός ή περισσοτέρων

κρατών μελών⁽⁴⁾. Η αγορά είναι πλέον πλήρως ανοικτή στον ανταγωνισμό από την 1η Ιανουαρίου 1993 και μετά.

Όσον αφορά τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές στην περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia και σύμφωνα με τα στοιχεία της έκθεσης που διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις 18 Νοεμβρίου 1996 υπάρχουν περίπου 31 700 επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες για ίδιο λογαριασμό, σε αντιδιαστολή με 3 250 επιχειρήσεις μεταφορών που εκτελούν μεταφορές για λογαριασμό τρίτων, οι οποίες αντιπροσωπεύουν ωστόσο ποσοστό 56 % του συνολικού μεταφορικού δυναμικού της περιφέρειας.

Οι ιταλικές αρχές ανέταξαν το επιχείρημα, έπειτα από την κίνηση της διαδικασίας, ότι κατά το 1993 το μερίδιο των διεθνών μεταφορών που εκτελέστηκε από μεταφορείς της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia σε σύγκριση με το σύνολο των μεταφορών που εκτελέστηκαν στην Ιταλία ανερχόταν σε ποσοστό 4 % (ο αριθμός αυτός υπολογίστηκε με βάση τους τόνους που μεταφέρθηκαν και ανέρχεται σε 16 %, εάν υπολογίζεται με βάση τους χιλιομετρικούς τόνους). Το ποσοστό των διεθνών μεταφορών που πραγματοποιήθηκαν με αφετηρία και προορισμό την αντίστοιχη περιφέρεια αντιπροσώπευε μόλις ποσοστό 5,4 % (σε τόνους) των συνολικών μεταφορών της περιφέρειας, συμπεριλαμβανομένων και των μεταφορών που εκτελέστηκαν από όλους τους περιφερειακούς, εθνικούς και αλλοδαπούς μεταφορείς. Το αριθμητικό αυτό στοιχείο θα ήταν ενδεχομένως μεγαλύτερο εκφραζόμενο σε χιλιομετρικούς τόνους⁽⁵⁾.

IV

Στο άρθρο 92 της συνθήκης κηρύσσονται ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, στο βαθμό που επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής. Σύμφωνα με τη βασική έννοια της ενίσχυσης είναι απαραίτητη η ανάλυση των τριών βασικών στοιχείων: του αντίκτυπου που έχουν οι κρατικοί πόροι, της ύπαρξης στρεβλωτικών όρων για τον ανταγωνισμό και του επηρεασμού των συναλλαγών.

V

Η έννοια των κρατικών ενισχύσεων αναφέρεται επίσης και στις ενισχύσεις που χορηγούνται από τις κεντρικές αρχές ή από περιφερειακές ή τοπικές αρχές κάποιου κράτους μέλους⁽⁶⁾. Στην προκειμένη περίπτωση με το άρθρο 1 των νόμων αριθ. 4/85 και αριθ. 28/81 παρέχεται η ρητή εξουσιοδότηση στις περιφερειακές αρχές να χορηγούν χρηματοδοτήσεις στις επιχειρήσεις οδικών εμπορευματικών μεταφορών με σκοπό την προαγωγή και ανάπτυξη της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia. Κατά συνέπεια πρόκειται για κρατικούς πόρους κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 95 της 9. 4. 1992, σ. 1.

⁽²⁾ Τα στοιχεία αυτά αντλούνται από το άρθρο με τίτλο «Οι δραστηριότητες οδικών εμπορευματικών μεταφορών κατά το 1993» το οποίο δημοσιεύθηκε στην τριμηνιαία επιθεώρηση Sistemi di Trasporto στο τεύχος του Ιουλίου-Σεπτεμβρίου 1995.

⁽³⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 1984 στην υπόθεση αριθ. C-323/82, Intermills κατά της Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3809 και απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 1987 στην υπόθεση C-284/84, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 4013.

⁽¹⁾ ΕΕ L 390 της 30. 12. 1989, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 279 της 12. 11. 1993, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 175 της 23. 7. 1968, σ. 13.

VI

Η Επιτροπή τόνισε κατά την έναρξη της διαδικασίας ότι ο αντικειμενικός στόχος του εν λόγω καθεστώτος ενδέχεται να προκαλέσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού ακριβώς επειδή αποβλέπει στη βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης των επιχειρήσεων οδικών εμπορευματικών μεταφορών για λογαριασμό τρίτων που έχουν την έδρα τους στην περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia, μειώνοντας το ομαλό κόστος των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων το οποίο, αντιθέτως, εξακολουθούν να επωμίζονται οι ανταγωνιστικές τους επιχειρήσεις, δηλαδή οι μεταφορικές επιχειρήσεις για ίδιο λογαριασμό και οι επιχειρήσεις μεταφορών για λογαριασμό τρίτων που έχουν την έδρα τους εκτός της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia.

Στην επιστολή τους της 27ης Μαρτίου 1997, οι ιταλικές αρχές είχαν υπογραμμίσει τις τεράστιες δαπάνες που πρέπει να επωμίζονται οι μεταφορείς της περιφέρειας, ακριβώς επειδή είναι υποχρεωμένοι να προσαρμόζουν το μεταφορικό τους στόλο στις υποχρεωτικές απαιτήσεις που επιβάλλονται από την Αυστρία για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος, γεγονός που ευνοεί σε σημαντικότατο βαθμό τους μεταφορείς της εν λόγω χώρας, ιδίως σε σύγκριση με τους αντίστοιχους μεταφορείς της παραμεθόριας περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia. Οι ιταλικές αρχές αναφέρθηκαν εξάλλου στο προνομιακό καθεστώς που απολαμβάνουν οι αυστριακοί μεταφορείς σε σύγκριση με τους ιταλούς μεταφορείς, εν γένει, και, ιδίως, σε συνάρτηση με τους μεταφορείς της περιφέρειας της Friuli-Venezia Giulia, εξαιτίας του γεγονότος ότι η Αυστρία είχε τη δυνατότητα να χορηγεί σημαντικές κρατικές ενισχύσεις και χωρίς κανένα όρο στις μεταφορικές της επιχειρήσεις μέχρι το 1994, πριν από την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα τη διασάλευση της ισορροπίας της αγοράς προς όφελός τους.

Όσον αφορά αυτό το επιχείρημα που επικαλούνται οι ιταλικές αρχές πρέπει παρ' όλα αυτά να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η Αυστρία, υπό την ιδιότητά της του μέλους του ΕΟΧ, υπαγόταν από το 1994 και μετά στους κοινοτικούς κανόνες που ισχύουν στα θέματα των κρατικών ενισχύσεων, όπως οι κανόνες αυτοί είχαν ενσωματωθεί στη συμφωνία του ΕΟΧ και, παλαιότερα, ότι ίσχυαν οι συμφωνίες που είχαν συναφθεί μεταξύ των χωρών μελών της ΕΖΕΣ και της Κοινότητας, στις οποίες προβλεπόταν ήδη ότι οι κανόνες αυτοί θα ίσχυαν από το 1972 και μετά στον τομέα αυτό.

Σε ό,τι αφορά την αυστριακή νομοθεσία, και με βάση τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές, το επίμαχο καθεστώς είναι το σύστημα κατανομής των δικαιωμάτων διαμετακόμισης ή με άλλα λόγια των οικοσημείων το οποίο είχε τεθεί σε ισχύ βάσει των διατάξεων της συμφωνίας που είχε συναφθεί στις 2 Μαΐου 1992 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας σε ό,τι αφορά τη διαμετακόμιση εμπορευμάτων σιδηροδρομικώς και οδικώς. Δεν πρόκειται επομένως για μονομερή ρύθμιση που επιβλήθηκε από την Αυστρία αλλά για την κοινοτική νομοθεσία που έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο με συγκεκριμένες επιπτώσεις για όλα τα κράτη μέλη, τη στιγμή που η Ιταλία αντλεί ορισμένα ευεργετικά πλεονεκτήματα λόγω της εγγύτητάς της προς την Αυστρία με την απόφαση 92/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1992, για τη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για τις δια-

μετακομιστικές σιδηροδρομικές και οδικές εμπορευματικές μεταφορές⁽¹⁾.

Οι ιταλικές αρχές υπογράμμισαν εξάλλου τη μειονεκτική κατάσταση στην οποία θα βρίσκονταν οι μεταφορείς της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia σε σχέση με τους μεταφορείς της Σλοβενίας και της Κροατίας, λόγω του γεγονότος ότι οι χώρες αυτές μπορεί να παρεμβαίνουν ελεύθερα στον κλάδο επειδή δεν υπόκεινται στους κανόνες που ισχύουν στα θέματα των κρατικών ενισχύσεων. Εξαιτίας αυτής της μειονεκτικής κατάστασης στην περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia είναι δικαιολογημένο, όπως ισχυρίζονται οι ιταλικές αρχές, το αίτημα να μπορέσουν να διατηρήσουν βραχυπρόθεσμα σε ισχύ το εν λόγω καθεστώς, διότι σε αντίθετη περίπτωση ο κλάδος αυτός θα υποστεί ολοσχερή απώλεια της ανταγωνιστικότητάς του. Οι ιταλικές αρχές φαίνεται κατά συνέπεια να θεωρούν ότι οι προαναφερόμενες χρηματοδοτήσεις δεν συνιστούν ενισχύσεις, αλλά αντισταθμιστικές πληρωμές για αντιστάθμιση των προαναφερθέντων μειονεκτημάτων.

Όπως ωστόσο έχει επιβεβαιώσει η νομολογία του Δικαστηρίου των ΕΚ [βλέπε ειδικότερα την απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 1969 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-6 και 11/69, Επιτροπή κατά Γαλλίας⁽²⁾] η νομοθετική ανισότητα που προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού δεν είναι δυνατόν να δικαιολογήσει τη χορήγηση αντισταθμιστικών κρατικών ενισχύσεων.

Η Επιτροπή κρίνει ότι, υπάρχουν στρεβλώσεις οφειλόμενες σε εξωγενείς παράγοντες, θα ίσχυαν για όλους τους κοινοτικούς μεταφορείς ισότιμοι όροι ανταγωνισμού έναντι των στρεβλώσεων αυτών και ότι δεν είναι συνεπώς σε θέση να δικαιολογήσει τη θέσπιση ενός καθεστώτος χορήγησης ενισχύσεων αποτέλεσμα του οποίου είναι η στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ μεταφορέων εντός της Κοινότητας. Σήμερα εξάλλου οι όροι του ανταγωνισμού που επικρατούν για τις μεταφορές που εκτελούνται στην Ιταλία από επιχειρήσεις της Κροατίας και της Σλοβενίας είναι απόρροια των διμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ του ιταλικού κράτους και των εν λόγω τρίτων χωρών αλλά και αντανακλούν τους πραγματικούς ελέγχους που διεξάγονται αναφορικά με την τήρηση των προαναφερόμενων συμφωνιών.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι με την προαναφερόμενη ενίσχυση δημιουργούνται κατά συνέπεια ευνοϊκοί όροι για τους επιχειρηματικούς φορείς ενός ιδιαίτερου κλάδου των οδικών εμπορευματικών μεταφορών για λογαριασμό τρίτων και μιας ιδιαίτερης περιφέρειας με τη μείωση του ομαλού κόστους των επιχειρήσεων, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να προκαλείται στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού.

VII

Εξάλλου οι επιχειρήσεις οδικών εμπορευματικών μεταφορών για λογαριασμό τρίτων της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia ανταγωνίζονται εξίσου τους επιχειρηματίες οδικών εμπορευματικών μεταφορών από την υπόλοιπη Ιταλία, τους επιχειρηματίες άλλων εθνικοτήτων, αλλά και τους μεταφορείς για ίδιο λογαριασμό.

Οι ιταλικές αρχές επικαλέστηκαν το επιχείρημα της εφαρμογής του κανόνα de minimis, επειδή τα ποσά των ενισχύ-

⁽¹⁾ ΕΕ L 373 της 21. 12. 1992, σ. 4.

⁽²⁾ Συλλογή 1969, σ. 523.

σεων είναι δήθεν υπερβολικά μειωμένα. Αναφορικά με το σημείο αυτό θα πρέπει ως εκ τούτου να υπομνηστεί ότι το κοινοτικό πλαίσιο παροχής ενισχύσεων στις ΜΜΕ αλλά και ο κανόνας de minimis θεσπίστηκαν μόλις το 1992⁽¹⁾ και τροποποιήθηκαν στη συνέχεια το 1996⁽²⁾ και ότι οι κανόνες αυτοί δεν εφαρμόζονται στον τομέα των μεταφορών, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο σημείο 2.2 του προαναφερθέντος πλαισίου εφόσον ισχύουν οι ειδικοί κανόνες για τα θέματα του ανταγωνισμού στον κλάδο αυτό.

Πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των επιχειρήσεων που εκτελούν αποκλειστικά εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές μεταφορές και εκείνων των επιχειρήσεων που εκτελούν διεθνείς μεταφορές.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία των επιχειρήσεων, αυτές ανταγωνίζονται τους υπόλοιπους ιταλούς μεταφορείς αλλά και τους κοινοτικούς μεταφορείς που εκτελούν ενδομεταφορές στην Ιταλία.

Θα πρέπει παρ' όλα αυτά να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι μέχρι να τεθεί σε ισχύ ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4059/89, η εθνική αγορά οδικών εμπορευματικών μεταφορών δεν ήταν ανοικτή στον κοινοτικό ανταγωνισμό, σύμφωνα με τα στοιχεία που αναλύθηκαν προηγουμένως. Εφόσον απουσίαζε πλήρως ο κοινοτικός ανταγωνισμός, η χορήγηση των ενισχύσεων σε επιχειρήσεις που εκτελούσαν αποκλειστικά εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές μεταφορές δεν ήταν σε θέση να επηρεάσει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Η Επιτροπή κρίνει ως εκ τούτου ότι οι επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα από το 1981 έως την 1η Ιουλίου του 1990 βάσει των διατάξεων των περιφερειακών νόμων υπ' αριθ. 28/81 και υπ' αριθ. 4/85 στις επιχειρήσεις μεταφορών της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia που εκτελούσαν αποκλειστικά εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές μεταφορές δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν ωστόσο από τη στιγμή που τέθηκε σε ισχύ ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4059/89, δηλαδή από την 1η Ιουλίου του 1990 και μετά, σε επιχειρήσεις οδικών εμπορευματικών μεταφορών για λογαριασμό τρίτων της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia πρέπει να θεωρηθούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης, εφόσον ήταν σε θέση να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

Συνεπεία της κίνησης της διαδικασίας οι ιταλικές αρχές προέβαλαν το επιχείρημα ότι ποσοστό ανώτερο του 80 % των ευεργετούμενων επιχειρήσεων συγκαταλεγόταν στην κατηγορία των επιχειρήσεων μικρού μεγέθους που διέθεταν μόνο ένα όχημα και οι οποίες εκτελούσαν αποκλειστικά τοπικές μεταφορές. Η Επιτροπή κρίνει παρ' όλα αυτά ότι ο τοπικός χαρακτήρας των δραστηριοτήτων δεν συνιστά κριτήριο που επιτρέπει τον αποκλεισμό του επηρεασμού των συναλλαγών ενόψει της δυνατότητας πρόσθιας της στις ενδομεταφορές, έστω και εάν οι ενδομεταφορές αυτές υπάγονταν σε συγκεκριμένες ποσοτώσεις.

Σε ό,τι αφορά τις επιχειρήσεις της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia που εκτελούν διεθνείς μεταφορές, αυτές ανταγωνίζονται από το 1969 και μετά, άλλες ιταλικές επιχειρήσεις που ασκούν επίσης τις δραστηριότητες αυτές.

Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των ιταλικών αρχών, οι μεταφορείς της περιφέρειας αυτής συμμετέχουν σε ανεπαίσθητο βαθμό στις διεθνείς μεταφορές, στοιχείο που θα επιτρέψει να διαγνωστεί ότι ο ανταγωνισμός των περιφερειακών οχημάτων στον τομέα των διεθνών μεταφορών έχει απειροελάχιστο αντίκτυπο. Η Επιτροπή κρίνει μολαταύτα ότι ο περιορισμένος χαρακτήρας του ανταγωνισμού δεν είναι δυνατόν να αποκλείσει την εφαρμογή του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης στον τομέα των οδικών μεταφορών.

Από τη στιγμή που η θέση των επιχειρήσεων ενός ιδιαίτερου κλάδου που συμμετέχει στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι επιχειρήσεις αυτές επηρεάζονται κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Με τις ενισχύσεις που προβλέπεται να χορηγηθούν από τους νόμους υπ' αριθ. 4/85 και υπ' αριθ. 28/81 ενισχύεται η χρηματοοικονομική θέση αλλά και οι δυνατότητες δράσης των επιχειρήσεων οδικών εμπορευματικών μεταφορών για λογαριασμό τρίτων της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia σε σύγκριση με τους ανταγωνιστές τους και τα αποτελέσματα αυτά προκύπτουν από την 1η Ιουλίου 1990 για τις επιχειρήσεις που εκτελούν εθνικές μεταφορές και από το 1969 για τις επιχειρήσεις εκείνες που εκτελούν διεθνείς μεταφορές και μπορούν, εξ αυτού του λόγου, να έχουν επίδραση στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

VIII

Με αφετηρία το δεδομένο ότι ένα μέρος των χρηματοοικονομικών μέτρων προς στήριξη του τομέα των οδικών εμπορευματικών μεταφορών για λογαριασμό τρίτων συνιστά ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης θα πρέπει να διερευνηθεί κατά πόσο τα μέτρα αυτά θα μπορούσαν να υπαχθούν στις ευεργετικές διατάξεις των εξαίρέσεων που προβλέπονται στα άρθρα 77, 92 και 93 της συνθήκης.

Στο άρθρο 3 παράγραφος 1, στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 του Συμβουλίου⁽³⁾, της 4ης Ιουνίου 1970, περί των ενισχύσεων που χορηγούνται στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 543/97⁽⁴⁾ παρέχεται η άδεια «μέχρις ότου αρχίσουν να ισχύουν οι κοινοτικοί κανόνες περί προσβάσεως στην αγορά μεταφορών, όταν οι ενισχύσεις χορηγούνται κατ' εξαίρεση και προσωρινά με σκοπό να εξαλείψουν, στο πλαίσιο ενός σχεδίου εξυγιάνσεως, μία υπερδυναμικότητα που προκαλεί σοβαρές διαρθρωτικές δυσχέρειες και να συμβάλουν έτσι στην αποτελεσματικότερη ικανοποίηση των αναγκών της αγοράς μεταφορών».

Οι ιταλικές αρχές υπογράμμισαν στην απάντησή τους σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας ότι στην περιφέρεια του Friuli-Venezia Giulia δεν υπάρχει πλεονάζον δυναμικό στον τομέα, αλλά αντίθετα το μέγεθος του στόλου των οχημάτων υπολείπεται κατά 20 % περίπου των πραγματικών αναγκών, δηλαδή παρατηρείται υπερβολική εκμετάλλευση των μέσων και του προσωπικού που υπάρχουν στην περιφέρεια, πράγμα που θα έχει αρνητικές επιπτώσεις από άποψη ασφάλειας.

Η Επιτροπή είναι κατά συνέπεια της γνώμης ότι οι εν λόγω ενισχύσεις δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν από την απαλλαγή του άρθρου 3 παράγραφος 1, στοιχείο δ) του προανα-

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 19. 8. 1992, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ C 213 της 23. 7. 1996, σ. 4 και ΕΕ C 68 της 6. 3. 1996, σ. 9.

⁽³⁾ ΕΕ L 130 της 15. 6. 1970, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 84 της 26. 3. 1997, σ. 6.

φερόμενου κανονισμού, εφόσον αυτές δεν εντάσσονται σε κανένα πρόγραμμα εξυγίανσης του εν λόγω κλάδου σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο αυτό και ότι δεν τηρούνται οι όροι για την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης.

Στην απάντησή τους που διαβίβασαν αναφορικά με την έναρξη της διαδικασίας, οι ιταλικές αρχές ανέταξαν το επιχείρημα ότι ο στόλος των αυτοκινήτων της περιφέρειας είναι εξαιρετικά απαρχαιωμένος, γεγονός που έχει ολέθριο αντίκτυπο για την ατμοσφαιρική ρύπανση, τον προκαλούμενο θόρυβο και τα θέματα ασφαλείας. Θα πρέπει κατά συνέπεια να καταβληθούν εντονότερες χρηματοοικονομικές προσπάθειες για την ανανέωση των οχημάτων του στόλου, προσπάθειες που θα ήταν πολύ δύσκολο να επωμισθούν οι επιχειρήσεις του εν λόγω κλάδου. Οι ιταλικές αρχές υπερασπίστηκαν την άποψη ότι η χορήγηση ενισχύσεων για την ανανέωση των οχημάτων του στόλου των αυτοκινήτων δεν φαίνεται να έχει απορριφθεί ως λύση από την Επιτροπή στο παρελθόν, όπως προκύπτει από την απάντηση που δόθηκε στην κοινοβουλευτική ερώτηση υπ' αριθ. E/1883/96.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι οι επιδοτήσεις για τη χρηματοδοτική μίσθωση τροχαίου υλικού συνιστούν ενισχύσεις που είναι πολύ δύσκολο να συμβιβαστούν με τις αρχές της κοινής αγοράς ακριβώς επειδή συνεπάγονται την αύξηση του μεταφορικού δυναμικού, πράγμα που αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70. Εξάλλου, στην απάντηση της Επιτροπής προς την κοινοβουλευτική ερώτηση που επικαλέστηκαν οι ιταλικές αρχές, η Επιτροπή απλώς περιορίζεται στην επισήμανση ότι η χορήγηση ενισχύσεων αυτής της μορφής πρέπει να υποβάλλεται προς έγκριση στην Επιτροπή, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 93 της συνθήκης, πράγμα που δεν συνεπάγεται σε καμία περίπτωση την έκδοση θετικής γνώμης από την πλευρά της Επιτροπής αναφορικά με το θέμα των ενισχύσεων για τους σκοπούς της ανανέωσης του στόλου οχημάτων.

Όπως μνημονεύθηκε προηγουμένως, ποσοστό μεταξύ 10 και 15 % των επιδοτήσεων προοριζόταν δήθεν για τη χρηματοδότηση του υλικού των συνδυασμένων μεταφορών. Υπό την προϋπόθεση ότι οι ενισχύσεις αυτές έχουν προσωρινό χαρακτήρα και εξυπηρετούν το σκοπό να διευκολυνθεί η ανάπτυξη των συνδυασμένων μεταφορών, δικαιούνται του ευεργετήματος της απαλλαγής βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 όπως τροποποιήθηκε από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1658/82⁽¹⁾ και 1100/89⁽²⁾ σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και της απαλλαγής βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70, όπως τροποποιήθηκε στη συνέχεια από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 3578/92⁽³⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 543/97, όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στη συνέχεια, όταν αυτές αφορούν τις επενδύσεις που πραγματοποιούνται σε υλικό μεταφορών που είναι ειδικά προσαρμοσμένο στις ανάγκες των συνδυασμένων μεταφορών και που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τις συνδυασμένες μεταφορές.

Οι ενισχύσεις προς τις συνδυασμένες μεταφορές στο πλαίσιο του καθεστώτος που θεσπίζεται από τους νόμους υπ' αριθ. 28/81 και υπ' αριθ. 4/85 προορίζονται για την αγορά κινητών αμαξωμάτων και του αντίστοιχου εξοπλισμού

σύζευξης που είναι τοποθετημένοι στα οχήματα και τα ημιρυμουλκούμενα προς χρήση στις αλληλένδετες ποικίλες μεταφορές. Οι ενισχύσεις αυτές πληρούσαν ως εκ τούτου τους όρους των απαλλαγών που μνημονεύθηκαν προηγουμένως, στόχος των οποίων είναι η προώθηση της ανάπτυξης των συνδυασμένων μεταφορών.

Η Επιτροπή εκτιμά κατά συνέπεια ότι δεν μπορεί να υπαχθούν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1997 στο ευεργετικό καθεστώς των απαλλαγών που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, στοιχείο ε), του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70.

Όσον αφορά τις απαλλαγές που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) και παράγραφος 3 στοιχεία β) και δ) η Επιτροπή εκτιμά ότι δεν εφαρμόζονται επειδή στην προκειμένη περίπτωση δεν πρόκειται για ενίσχυση κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές ούτε προορίζεται για την επανόρθωση ζημιών που έχουν προκληθεί από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα αλλά ούτε αφορά σχέδια κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ούτε και προορίζεται για την προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) περιλαμβάνει απαλλαγές προς στήριξη των ενισχύσεων προορισμένων των οποίων είναι η προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης ορισμένων περιοχών. Οι ιταλικές αρχές επικαλέστηκαν στην επιστολή τους με την οποία απάντησαν στην κίνηση της σχετικής διαδικασίας το επιχείρημα ότι τα δύο τρίτα του εδάφους της περιφέρειας αποτελούν μέρος γεωγραφικών ζωνών βιομηχανικού μαρασμού (στόχος 2) και ότι συγκαταλέγονται στις μειονεκτικές περιοχές (στόχος 5b).

Παρ' όλα αυτά όμως η προβλεπόμενη ενίσχυση δεν εντάσσεται σε ένα πρόγραμμα περιφερειακής ανάπτυξης που αφορά όλους τους κλάδους της οικονομίας στη συγκεκριμένη περιφέρεια, αλλά ούτε και αποτελεί μέτρο τομεακού χαρακτήρα που αφορά αποκλειστικά και μόνο τον κλάδο των οδικών εμπορευματικών μεταφορών για λογαριασμό τρίτων στην περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia. Από την άλλη πλευρά, όλη η έκταση της περιφέρειας δεν αποτελεί μέρος των περιοχών που μπορεί να υπαχθούν στις απαλλαγές. Η Επιτροπή κρίνει κατόπιν αυτού ότι οι απαλλαγές του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) δεν εφαρμόζονται στην εν λόγω περίπτωση.

Η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) εφαρμόζεται για εκείνες τις ενισχύσεις προορισμένες των οποίων είναι η διευκόλυνση της ανάπτυξης ορισμένων κοινωνικών δραστηριοτήτων, όταν αυτές δεν μεταβάλλουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον. Μολαταύτα, όσον αφορά τις ενισχύσεις για τη χρηματοδοτική μίσθωση τροχαίου υλικού, που περιγράφονται στο άρθρο 5 του νόμου αριθ. 4/1985, αυτές συνιστούν λειτουργικές ενισχύσεις, οι οποίες σύμφωνα με την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 8 Ιουνίου 1995 στην υπόθεση T-459/93, Siemens SA κατά Επιτροπής⁽⁴⁾ αποτελούν ενισχύσεις με τις οποίες επιζητείται απαλλαγή της επιχείρησης από τις δαπάνες στις οποίες θα έπρεπε η ίδια να υποβληθεί στο πλαίσιο της τρέχουσας διαχείρισης ή των συνήθων δραστηριοτήτων της και το οποίο δεν εμπίπτει κατά βάση στο πεδίο εφαρμογής του προαναφερόμενου άρθρου 92 παράγραφος 3.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 29. 6. 1982, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 116 της 28. 4. 1989, σ. 24.

⁽³⁾ ΕΕ L 364 της 12. 12. 1992, σ. 11.

⁽⁴⁾ Συλλογή 1995, τ. II-σ. 1679.

Η αλλαγή αυτή δεν θα μπορούσε να ισχύσει για το εξεταζόμενο καθεστώς, στο βαθμό που πρόκειται για επιδοτήσεις που δεν συνοδεύονται από οποιοδήποτε άλλο μέτρο με το οποίο επιδιώκεται ένας στόχος κοινού ενδιαφέροντος, όπως για παράδειγμα από ένα πρόγραμμα αναδιάρθρωσης. Παρά το γεγονός ότι οι ιταλικές αρχές, διαβιβάζοντας την απάντησή τους κατά την έναρξη της διαδικασίας, παρέπεμψαν στην αναδιάρθρωση του κλάδου, αναφέρονται στη μελλοντική διαδικασία της αναδιάρθρωσης και του εξορθολογισμού του συγκεκριμένου κλάδου που σχεδιάζουν να θέσουν σε εφαρμογή στην συγκεκριμένη περιφέρεια με την υλοποίηση νέων νομοθετικών μηχανισμών χορήγησης ενισχύσεων.

Οι ιταλικές αρχές δεν επικαλέστηκαν τέλος, αλλά ούτε και απέδειξαν ότι οι ενισχύσεις πληρούν τους όρους οποιασδήποτε άλλης παρέκκλισης από τις προβλεπόμενες στη συνθήκη ή στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70.

Λαμβάνοντας υπόψη της όσα αναπτύχθηκαν προηγουμένως, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η χορηγηθείσα ενίσχυση βάσει των διατάξεων των νόμων υπ' αριθ. 28/81 και υπ' αριθ. 4/85 προς τις επιχειρήσεις οδικών εμπορευματικών μεταφορών της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia που εκτελούν εθνικές μεταφορές από την 1η Ιουλίου 1990, καθώς και προς τις επιχειρήσεις εκείνες που εκτελούν διεθνείς μεταφορές δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 92 της συνθήκης.

IX

Σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, η ενίσχυση θα έπρεπε να έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, σε εύθετο χρόνο. Καθώς η ιταλική κυβέρνηση έθεσε σε εφαρμογή το καθεστώς χορήγησης ενισχύσεων χωρίς να έχει συμμορφωθεί με την προαναφερόμενη υποχρέωση κοινοποίησης, το καθεστώς αυτό πρέπει να θεωρείται παράνομο.

Κατά τον χρόνο που κινήθηκε η διαδικασία η οποία γνωστοποιήθηκε στις ιταλικές αρχές με την επιστολή της της 14ης Φεβρουαρίου 1997, η Επιτροπή επέστησε την προσοχή τους στην ανακοίνωση⁽¹⁾ στην οποία υπενθυμίζεται στα κράτη μέλη ότι κάθε ενίσχυση που χορηγείται παράνομα ενδέχεται να αποτελέσει αντικείμενο απόφασης βάσει της οποίας θα διατάσσεται το κράτος μέλος να ζητήσει την επιστροφή της ενίσχυσης. Στην εξεταζόμενη περίπτωση, η επιστροφή των ποσών κρίνεται αναγκαία από την Επιτροπή για να αποκατασταθούν οι ισότιμοι όροι ανταγωνισμού που υπήρχαν πριν από τη χορήγηση της ενίσχυσης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν βάσει των νόμων αριθ. 28/1981 και 4/1985 της περιφέρειας Friuli-Venezia Giulia (εφεξής επονομαζόμενες «οι επιδοτήσεις») προς επιχειρήσεις που εκτελούσαν αποκλειστικά τοπικές, περιφερειακές ή εθνικές μεταφορές μέχρι την 1η Ιουλίου 1990 δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Άρθρο 2

Οι επιδοτήσεις που δεν καλύπτονται από το άρθρο 1 της παρούσας απόφασης συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης και είναι παράνομες επειδή τέθηκαν σε εφαρμογή κατά παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3.

Άρθρο 3

Οι επιδοτήσεις που προορίζονται για τη χρηματοδότηση στοιχείων που είναι ειδικά προσαρμοσμένα για την εξυπηρέτηση των αναγκών των συνδυασμένων μεταφορών και τα οποία χρησιμοποιούνται αποκλειστικά στο πλαίσιο των συνδυασμένων μεταφορών συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης αλλά συμβιβάζονται ωστόσο με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70.

Άρθρο 4

Οι επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν σε επιχειρήσεις που εκτελούν τοπικές, περιφερειακές ή εθνικές μεταφορές από την 1η Ιουλίου 1990 και σε επιχειρήσεις που εκτελούν διεθνείς μεταφορές δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά επειδή δεν εκπληρούν κανένα από τους όρους που απαιτούνται από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης παρεκκλίσεις, αλλά ούτε και καλύπτονται από τις προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70.

Άρθρο 5

Η Ιταλία καταργεί και ανακτά την ενίσχυση για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 4. Η ενίσχυση επιστρέφεται με βάση τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, με προσαύξηση κατά το ποσό των τόκων, οι οποίοι υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο αναφοράς για τον υπολογισμό των καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων και οι οποίοι αρχίζουν να τρέχουν από την ημερομηνία κατά την οποία καταβλήθηκε η σχετική ενίσχυση μέχρι την ημερομηνία της πραγματικής της επιστροφής.

Άρθρο 6

Η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή εντός χρονικής προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 7

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 30 Ιουλίου 1997.

Για την Επιτροπή

Emma BONINO

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ C 318 της 24. 11. 1983, σ. 3.